

**Dag 7. De Koningin van de Hemel bekommt de Scepter van de Heerschappij.
De Allerheiligste Drievuldigheid maakt haar tot secretaresse.**

Toen ik het Rijk van de Goddelijke Wil in bezit nam, waren Zijn stappen in mij volbracht. En Zijn gans, volledig en volkomen Leven begon in mijn ziel.

Tot welke goddelijke Hoogten verhief mij de Allerhoogste!
De Hemelen konden mij niet bereiken, noch bevatten.
Het licht van de zon was gering tegenover mijn Licht.
Geen enkel geschapen wezen evenaarde mij.

Ik stak de goddelijke zeeën over alsof zij de mijne waren.
De Hemelse vader, de Zoon en H. Geest verlangden ernaar mij in hun armen te nemen om zich te verheugen in hun kleine dochter.
En hoe gelukkig waren Zij, als ik Hen beminde en hun hoogste Heiligheid aanbad.

Mijn liefde, mijn gebed en mijn aanbedding kwamen vanuit het binnenste van mijn ziel, vanuit het centrum van de Goddelijke Wil.

De H. Drievuldigheid zag hoe uit mij golven van goddelijke liefde, welriekende geuren en ongewone vreugden tevoorschijn kwamen, uit het binnenste van de Hemel.
Hun eigen Goddelijke Wil had deze in mijn kleinheid gevormd.

Zij herhaalden voortdurend:

„Gans mooi, gans zuiver, gans heilig is onze kleine dochter.

Haar woorden zijn kettingen die ons binden.

Haar blikken zijn pijlen die ons verwonden.

Haar hartslagen treffen ons zoals pijlen en maken ons dronken van liefde.”

Zij zagen hoe de Kracht en de Macht van de Goddelijke Wil uit mij stroomden.

Zij maakten ons onafscheidbaar.

Daarom noemden Zij mij: „onze onoverwinnelijke Dochter, die ook de overwinning over het Goddelijk Wezen zal behalen.”

In een uitbundige liefde voor mij zei de Godheid tot mij:

“Onze geliefde dochter, onze Liefde houdt het niet meer uit.

Zij verstikt als Wij u niet onze geheimen kunnen toevertrouwen.

Daarom kiezen Wij u tot onze trouwe secretaresse.

Aan u willen Wij ons Lijden en onze decreten toevertrouwen.

Wij willen ten koste van alles de Mensheid redden.

Zie hoe zij de afgrond tegemoet gaat!

Haar rebellerende wil trekt haar voortdurend naar het slechte.

Zonder het Leven, de Kracht en de Steun van onze Goddelijke Wil is zij van de Weg van haar Schepper afgedwaald en kruipt rond over de aarde, zwak, ziek, en vol ondeugden.

Er is geen andere middenweg, noch een andere uitweg om de mensen te redden,

dan *dat het Eeuwige Woord afdaalt,*

-zijn menselijk omhulsel aanneemt,

-zijn ellende, zijn zonden op zich neemt,

-zich met hem verbroedert,
-hem door wegen van Liefde en onbeschrijfelijk Lijden wint
om hem met zoveel vertrouwen in onze Vaderlijke Armen terug te brengen.

Hoe doet het lot van de mensen ons pijn!
Onze pijn is zo groot en wij kunnen haar aan niemand toevertrouwen.

De Goddelijke Wil heerst niet in hen en hierdoor kunnen zij
- noch ons Lijden,
- noch de grote ellende van de in zonde gevallen mensen
begrijpen.

U, die ons Fiat bezit, is het gegeven om dit te kunnen verstaan.

En aan u als onze secretaresse willen Wij daarom
- onze geheimen onthullen, en
- de Scepter van het Bevelrecht in uw handen leggen.

Zodat

-jij over alles heerst en regeert,
-jouw heerschappij God en de mensen overwint,
daar jij hen bij Ons, als onze kinderen, terugbrengt,
hersteld in jouw moederlijk hart.”

Wie kan je zeggen, liefste kind, wat mijn Hart voelde na deze Woorden!
Er opende zich een ader vol intensieve pijnen.

Ik nam het besluit, al zou het mijn leven kosten,
God en de mensen te overwinnen en hen samen te brengen.